

میدان مُدرن به عنوان گزینه جایگزین انواع تقاطعات متداول

محمود صفارزاده، دانشیار دانشکده عمران، دانشگاه تربیت مدرس، تهران*

سید صابر ناصرعلوی، کارشناس ارشد راه و ترابری، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران**

*تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۱۱۰۰۱ ، پست الکترونیکی: saffar_m@modares.ac.ir

**تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۶۷۷۳۲ ، پست الکترونیکی: ssna60@yahoo.com

۱ - مقدمه

میدانهای جدید یک نمونه از تقاطعهای گردشی هستند که در چند دهه اخیر با موفقیت در اروپا و استرالیا طراحی و پیاده‌سازی شده‌اند. در آمریکا اخیراً استفاده از میدان‌ها مورد استقبال قرار گرفته است. اگرچه بیش از ۵۰۰۰۰ میدان در کل دنیا ساخته شده است، ولی شاید کمتر از ۵۰ عدد آن با اصول صحیح طرح هندسی یک میدان مدرن، در کشور عزیzman ایران وجود داشته باشد. با توجه به اینکه از یک طرف در کشورمان استفاده از میدان‌ها بسیار مورد توجه است و از طرف دیگر اکثر میادین اجرا شده در ایران عملکرد دایرة ترافیکی را دارد تا میدان مدرن، ارزیابی میادین الزامی به نظر می‌رسد. برای ارزیابی میدان‌ها روش‌های گوناگونی توسط کشورهای مختلف ارائه شده است. در این مقاله پس از معرفی میدان مدرن، مروری بر تحقیقات انجام شده مرتبط و ذکر تفاوت‌های میدان با دایره‌های ترافیکی، مزایای میادین مدرن گفته می‌شود؛ اجزا طرح هندسی میدان مدرن مشخص می‌گردد؛ انواع روشهای تحلیل ظرفیت میادین مدرن از نظر می‌گذرد؛ انواع تأخیر در میدانها بیان می‌شود؛ اینمی میادین مدرن با تقاطعهای چراغدار مقایسه می‌شود؛ روشهای متفاوت مدلسازی و شبیه‌سازی میادین مدرن با معرفی انواع نرمافزارهای کامپیوتري متداول در کشورهای مختلف، بیان می‌شود و در آخر به عنوان جمع‌بندی، نتیجه‌گیری و پیشنهادهایی جهت توسعه میادین مدرن در ایران شده است.

کلید واژه : میدان مدرن، ظرفیت میدان، تأخیر میدان، تقاطعات متداول

۱ - مقدمه

به طور کلی تقاطع جایی است که سه مسیر یا بیشتر، به هم‌دیگر می‌رسند و مکانی را به وجود می‌آورند که وسائل نقلیه بتوانند تغییر مسیر بدene. نتیجه جریان ترافیک در میان یک تقاطع، ظرفیت آن تقاطع می‌باشد که در این مورد کتاب راهنمای ظرفیت راه، می‌گوید: بیشترین نرخ ساعتی جریان که افراد یا وسائل نقلیه به طور معقول انتظار بروند از نقطه‌ای یا مقطع یکنواختی از خط عبور مسیر تحت شرایط حاکم بر

مسیر، ترافیک و شرایط کنترلی گذر کنند، ظرفیت می‌باشد^[۱]. بیشترین نرخ ساعتی جریان بستگی به اثر متقابل مابین وسایل نقلیه در تقاطع، طرح هندسی، شرایط کنترلی تقاطع و خصوصیات محیط زیستی مسیر دارد^{[۱] و [۲]}.

هدف اصلی از وسایل کنترل ترافیکی^۱ (TCD) در یک تقاطع، به وجود آوردن نظم و دادن اطلاعات هشداری و راهنمایی کننده، برای وسایل نقلیه ورودی می‌باشد^[۳]. انواع سیستم‌های سنتی کنترل تقاطع عبارتند از: کنترل با احتیاط و مسیرهای کنترل شده با تابلوی ایست در دو جهت^۲ (TWSC)، مسیرهای کنترل شده با تابلوی ایست در همه جهات^۳ (AWSC) و کنترل با چراغ راهنمایی^۴ (TSC). از این موارد سنتی وسایل کنترل ترافیکی مذکور که بگذریم، یک نوع منحصر بفرد کنترل تقاطع یعنی میدان مدرن امروزه در سراسر دنیا یک گزینه پیشنهادی خوب برای کنترل تقاطع ترافیک به شمار می‌رود. میدان مدرن موقوفیت بزرگی را در اروپا (بهویژه انگلستان) و استرالیا به دست آورده بطوریکه در خیلی از قسمتها گزینه بهتری نسبت به انواع سنتی کنترل ترافیک تقاطع می‌باشد^[۴].

تأخر به عنوان یک معیار اندازه‌گیری برای ارزیابی عملکرد یک تقاطع به شمار می‌رود^[۱]. خیلی از مطالعات، پیشنهادهای گوناگون برای کنترل تقاطعات را با هم مقایسه می‌کنند که اکنون مقدمه‌ای برای میدان مدرن شده‌اند^[۵]. یک مطالعه که با استفاده از نرم‌افزار SIDRA، مقایسه‌ای را مابین عملکرد انواع مختلف تقاطعات سنتی با میدان مدرن انجام داده بود، نتیجه گرفت که در بسیاری از شرایط فرم میدان مدرن بهتر از دیگر انواع تقاطعات می‌باشد^[۶]. شرایط مختلف این تحقیق شامل تغییرات در سطوح حجم، حجم‌های گردشی، تعداد خطوط عبور در هر رویکرد و عرض خط بود. در تقاطعات چراغدار نیز شامل یک طرح ساده دو فازی، گردش به‌چپ مجاز، گردش بمراست در حالت قرمز و خطوط عبور مشترک بود. نتایج این مطالعه عبارتند از^[۶]:

- ۱- AWS در مقایسه با دیگر انواع تقاطعات و در تمام شرایط، تأخیر بیشتری را نتیجه می‌دهد.
- ۲- تحت شرایط تقاضای ترافیکی کم، TWSC و تقاطعات با تابلوهای احتیاط بهتر از سایر انواع تقاطعات عمل می‌کنند.
- ۳- پیشنهادهای میدان و TSC، هر دو با رویکردهای تک خطه و ترافیک سنگین زمانیکه تأثیر قسمت عریض‌شده^۵ حداقل باشد، نسبتاً قابل قبول هستند.
- ۴- برای تقاطعات با دو خط عبور رویکردها و ترافیک سنگین، میدان نشان دادند که عملکرد بهتری نسبت به سایر انواع تقاطعات دارند.
- ۵- برای رویکردهای دارای سه خط، خصوصاً با حجم‌های ترافیک سنگین، میدان گزینه‌های خوبی نیستند و TSC بهتر از دیگر انواع عمل می‌کنند.
- ۶- برای تقاضای گردش به چپ بالا، عملکرد میدان فوق العاده است و در موارد ظرفیت و تأخیر بهتر از انواع دیگر کنترل تقاطع کارایی دارند.

¹ - Traffic Control Device (TCD)

² - Two-Way Stop Control (TWSC)

³ - All-Way Stop Control (AWSC)

⁴ - Traffic Signal Control (TSC)

⁵ - Flare

همچنین راهنمای طراحی میدان فلوریدا [۵]، میادین را با تقاطعات چراغدار مقایسه کرد و دریافت که عملکرد تقاطعات چراغدار تحت شرایط حجم‌های ورودی بالا در زمینه تأخیر، مناسبترین است؛ با این وجود یکسال بعد اکسلیک [۷] گزارش داد که مطالعات FDOT بهدلیل اینکه اثر قسمت پهن شدگی را بهدرستی در نظر نگرفته است، مردود است.

راهنمایی میدان FHWA [۸] بیان می‌کند که میادین زمانیکه ترافیک راه فرعی به آنها بیش از ۱۰% ورودیها باشد، عملکرد و ظرفیت بالاتری دارد. همچنین این راهنمای تصویح می‌کند که زمانیکه گردش به چپها به اندازه کافی باشند، گزینه میدان نسبت به TWSC مناسبتر است و همچنین همواره و تحت هر شرایط ترافیکی فرضی، عملکرد میدان مدرن بهتر از AWSC می‌باشد و همچنین زمانیکه رویکرد خیابان اصلی غالب باشد، تأخیر میدان معمولاً کمتر از TSC است خصوصاً جائیکه نسبت بالای گردش به چپ وجود داشته باشد [۸].

میادین مدرن نباید با دایره‌های ترافیکی و دایره‌های محلی کوچکی که به منظور آرامسازی ترافیکی بهکار می‌روند، اشتباه گرفته شوند (شکل ۱). موارد زیر میادین مدرن را از دایره‌های ترافیکی تمایز می‌کنند [۹]:

- ۱- در میادین مدرن احتیاط برای وسایل نقلیه ورودی الزامي است. به این معنی که وسایل نقلیه‌ای که قصد ورود به جریان چرخشی میدان را دارند، باید قبل از ورود به میدان صبر کنند تا فاصله زمانی مناسب برای آنها حاصل شود؛ در حالیکه در دوایر ترافیکی وسایل نقلیه در حال گردش، حق حرکت وسایل نقلیه ورودی را می‌پذیرند.
- ۲- میادین بهوسیله قطرهای کم جزیره وسط و خم‌های مناسب ورودیها، سرعتهایی وسایل نقلیه ورودی و گردشی را کنترل می‌کنند؛ بر عکس، دوایر ترافیکی با تأکید بر حرکتهای ترافیکی با سرعت بالا، باعث می‌شود قطر جزیره وسط افزایش یابد و ورودیها معمولاً حالت منحنی شکل نداشته باشند و بهصورت مستقیم باشند.
- ۳- در میادین مدرن امکان پارک در نواحی گردشی وجود ندارد.
- ۴- در میادین مدرن عابرین پیاده حق ورود به جزیره وسط را ندارند.

الف

ب

شکل ۱: الف: میدان مدرن در میشیگان؛ ب: دایره محلی کوچک در واشنگتن؛ ج: دایره بزرگ ترافیکی در پاریس.

فاکتورهای زیادی را برای طراحی میدان باید در نظر گرفت. فاکتورهای طرح هندسی که بر عملکرد میدان تأثیر می‌گذارد، عبارتند از: تعداد مسیر ورودی به میدان، قطر میدان، شعاع ورودی، طول قسمت عریض شده، عرض ورودی، عرض قسمت نزدیک شونده (عرض رویکرد)، زاویه ورودی، تعداد خط عبور، جزیره جدا کننده و طراحی آن. فاکتورهای جریان ترافیک نیز عبارتند از: حجم جریان ورودی، حجم جریان گردشی، سرعت طرح، ترکیب ترافیک و بالاخره سایر فاکتورهایی که بر طراحی میدان تأثیر می‌گذارند عبارتند از: محل میدان (شهری، حومه شهری، بین شهری)، استانداردهای طراحی، قوانین ترافیکی، روشنایی. ترکیبی از فاکتورهای مذکور و سایر عوامل دیگر بر عملکرد میدان تأثیر می‌گذارند. بهدلیل تعداد فراوان ترکیبات موارد فوق، کشورهای مختلف جهت طراحی میادین خود، آبین‌نامه‌هایی را منتشر کرده‌اند [۹].

مزایای میدان معمولاً شامل موارد: فاکتورهای زیست محیطی، بهبود عملکرد تقاطع، کاهش تعداد و شدت تصادفات و هزینه‌های اجرایی و نگهداری کمتر، می‌باشد [۵]. علاوه بر موارد مذکور، از نقطه نظر زیباسازی فضای شهر، میدانها مناسب به نظر می‌رسند.
میادین در موارد زیر می‌تواند به کار روند [۵] :

- در تقاطعهای دو طرف کنترل شده با تابلوی ایست (TWSC)، هنگامیکه تأخیر برای جریان مسیر فرعی تقاطع غیر قابل قبول باشد؛
- در مواردی که حجم ترافیک به گونه‌ای است که با چراغدار کردن تقاطع، تأخیر بیشتری داشته باشد میدان می‌تواند این تأخیر را کاهش دهد. در این گونه موارد ظرفیت تقاطع ثابت است ولی تأخیر و امنیت بهبود می‌یابد؛
- در تقاطعهای با حجم گردش به چپ بالا بخصوص آنهایی که دسترسی تا خطه دارند؛
- در تقاطعهای با بیش از چهار دسترسی؛
- در تقاطعهای جاده‌های حومه شهری و بین شهری که به دلیل سرعت بالا تعداد تصادفات ناشی از حرکتهای ضربدری و گردش به چپ بالا می‌باشد؛
- در تقاطعهای جاده‌های محلی که حق تقدم برای حرکتها تعریف نشده است و همه حرکتها اولویت حرکت یکسانی دارند.

۲- اجزای طرح هندسی میدان

مبانی اصلی طراحی میدان، محدود کردن سرعت عملکردی در تقاطع می‌باشد که اینکار به وسیله خم-دار کردن مسیر وسایل نقلیه و رودی و گردشی، حاصل می‌شود. اینمی و فوائد افزایش ظرفیت تنها زمانی به طور کامل حاصل می‌شود که وسایل نقلیه از لحاظ فیزیکی نتوانند با سرعت بیش از تقریباً ۴۰ کیلومتر بر ساعت در محدوده میدان حرکت کنند [۹].

اجزای اصلی میدان که در شکل ۲ نشان داده شده است، به صورت زیر تعریف می‌شوند [۹].

- دایرة محاطی: قطر دایرة محاطی ممکن است بین ۱۵ متر تا ۱۰۰ متر باشد. برای سیستم راه ایالتی کمترین مقدار قطر برابر ۳۷ متر می‌باشد؛ به دلیل اینکه دوایر کوچکتر به شایستگی نمی‌توانند حرکتهای کامیونها را پوشش دهند. با این حال، مزیتهاي اینمی میدان ممکن است با زیاد شدن قطر دایرة محاطی به بیش از ۷۵ متر، کاهش یابد.
- مسیر گردشی: عرض مسیر گردشی بستگی به تعداد خطوط عبوری و رودیها و شعاع مسیرهای وسایل نقلیه دارد. حداقل عرض مسیر گردشی باید به اندازه بیشترین عرض رودی باشد. خط کشیهای خطوط عبور در این محوطه، نباید ترسیم شود. روسازی ممکن است یا به دو طرف شبیب داشته باشد و یا اینکه فقط به یک طرف شبیبدار باشد؛ که این موارد بستگی به ملاحظات زهکشی دارد.
- جزیره مرکزی: جزیره مرکزی عموماً به وسیله جدول بالا آمده، طرح و اجرا می‌شود و اندازه آن بستگی به عرض مسیر گردشی و قطر دایرة محاطی دارد.
- محوطه نگهداری کامیون: در میادین کوچکتر، محوطه نگهداری کامیون ممکن است مستلزم جا دادن مسیر چرخهای وسایل نقلیه بزرگ باشد. یک محوطه نگهداری معمولاً به صورت قسمت قابل صعود جزیره مرکزی، طراحی می‌شود.
- جزیره تفکیک کننده: این جزیره به منظور جدا سازی ترافیک و رودی و خروجی در ابتدای یک رویکرد به کار می‌رود. طراحی جزیره تفکیک کننده به صورت جدول بالا آمده و با در نظر گرفتن خم مناسب ترافیک و رودی و به وجود آوردن پناهگاهی برای عابرین پیاده عبوری از خیابان، انجام می‌شود.
- خط عبور مسیر کنار گذر (مسیر فرعی): این خط عبور معمولاً چاره‌ای برای حجم‌های سنگین گردش به راست می‌باشد.
- عرض مسیر نزدیک شونده به میدان (عرض رویکرد): این عرض معمولاً نصف عرض مسیری است که به میدان منتهی می‌شود.
- عرض مسیر دور شونده از میدان: این عرض معمولاً نصف عرض مسیری است که از میدان خارج می‌شود.
- عرض ورودی: این عرض برابر فاصله بین خط جدول سمت راست و رودی تقاطع تا خط لبه سمت چپ دایرة محاطی می‌باشد.
- عرض خروجی: این عرض برابر فاصله بین خط جدول سمت راست خروجی تقاطع تا خط لبه سمت چپ دایرة محاطی می‌باشد.

- قسمت تعریض شده: قسمت تعریض شده عبارت از ایجاد خطوط اضافی در نزدیکی رویکردهای ورودی به میدان به منظور افزایش ظرفیت، می باشد. از آنجا که قسمت تعریض شده احتمال تصادفات را افزایش می دهد، تنها زمانی باید آن را به کار برد که حجم های ترافیکی زیاد باشند.
- زاویه ورودی: جهت ایجاد خم مناسب برای وسایل نقلیه ورودی به کار می رود. این زاویه معمولاً برابر با ۳۰ درجه است. زوایایی کوچکتر کاهش دید سمت چپ رانندگان را در پی دارد؛ در حالیکه زوایایی بزرگتر سبب ترمذگیری بیش از اندازه ترافیک ورودی می شود که نهایتاً کاهش ظرفیت را نتیجه می دهد.
- شعاع ورودی: یک شعاع ورودی، کمترین شعاع منحنی اندازه گیری شده در طول جدول سمت راست ورودی است. شعاع ورودی عملی در حدود ۲۰ متر است. شعاع کمتر سبب کاهش ظرفیت و شعاع بزرگتر سبب خم نامناسب جریان ورودی می شود.
- شعاع ورودی: یک شعاع خروجی، کمترین شعاع منحنی اندازه گیری شده در طول جدول سمت راست خروجی است. شعاع خروجی مناسب و مطلوب تقریباً ۴۰ متر است.

شکل ۲: اجزای طراحی میدان

۳- عملیات ترافیکی ۱-۳- ظرفیت

ظرفیت میدان به صورت جمع ظرفیتهای تمامی رویکردهای ورودی تعریف می شود. ظرفیت هر رویکرد، بیشترین تعداد وسایل نقلیه ورودی به میدان از آن رویکرد و در طول یک ساعت، می باشد. این تعاریف مشابه مفاهیم روش تحلیلی فصل هفدهم کتاب راهنمایی ظرفیت راه (نقاط عهای بدون چراغ) می باشد که در آنجا ظرفیت جریان ترافیکی کوچکتر، که بستگی به فاصله زمانی بحرانی و حجم جریان ترافیک تداخلی دارد، به صورت جداگانه تعریف می شود. روابط رگرسیون خطی به منظور تشریح رابطه بین حجم رویکرد ورودی و حجم ترافیک گردشی، تهیه شدند. شکل ۳ این پارامترها را نشان می دهد [۹].

شکل ۳: پارامترهای ظرفیت ورودی و جریان گردشی

عموماً دو روش کلی جهت محاسبه ظرفیت میدادین وجود دارد. روش انگلیسی که بر اساس فرمولهای تجربی است و روش استرالیا که روشنی تحلیلی است و بر پایه پذیرش فاصله زمانی می‌باشد. در چاپ سال ۲۰۰۰ کتاب HCM، روشنی برای تعیین ظرفیت میدادین با یک خط عبور بر مبنای پذیرش فاصله زمانی ارائه شده است و همچنین برای میدادین چند خطه پیشنهاد شده که از برنامه‌های نرم‌افزاری استفاده شود؛ اما هیچ برنامه‌ای در آنجا ذکر نشد. یکی از مزایای اصلی روشهای تجربی، گسترش روابط میان خصوصیات طرح هندسی و عملکرد میدان می‌باشد. این روابط عموماً از طریق رگرسیون به دست می‌آیند. در مدل‌های تحلیلی بر مبنای خصوصیات رفتاری راننده‌ها، روابطی تحلیلی که بیان کننده ارتباط بین این خصوصیات و معیارهای عملکرد (ظرفیت و تأخیر) است؛ ارائه می‌شود. روشهای تحلیلی، بدلیل وابسته بودن به روابط ریاضی، قابلیت استفاده در شرایط مختلف را دارد. اگرچه در حال حاضر هر دوی روشهای تحلیلی و تجربی قابل قبولند، اما تفاوت‌های میان این روشهای بعضی اوقات عملکرد متفاوتی را نتیجه می‌دهد. این دو روش در ادامه تشریح می‌گردد [۹].

۱-۱-۳ - روش تجربی (انگلیسی)

در این روش فرمول ظرفیت بر اساس رابطه بین ظرفیت ورودی و پارامترهای مختلف طرح هندسی می‌باشد. برای مثال، ظرفیت هر رویکرد ورودی به میدان به طور خطی با افزایش زاویه ورودی، کاهش پیدا می‌کند. پارامترهای دیگر شامل موارد: عرض خط، عرض مسیر نزدیک شونده به میدان، شعاع ورودی و قطر دایرة محاطی می‌باشد. مدل تجربی رگرسیونی غالباً در مواردی که درک کاملی از خصوصیات رفتاری راننده‌ها وجود ندارد، به کار می‌رود [۹]. RODEL (ارزیاب ظرفیت و تأخیر میدان^۱) و ARCADY (تأخیر میدان^۲) دو تا از بسته‌های نرم‌افزاری متداول جهت محاسبه ظرفیت و طول صفر و تأخیر با استفاده از فرمولهای انگلیسی (تجربی) می‌باشند. در همه مشاهدات میدانی مستقیم، آزمایشها پی آماری صحت پارامترهای طرح هندسی به کار رفته در هر دو نرم‌افزارها را جهت پیش‌بینی ظرفیت میدان، تأیید کرده است [۹].

^۱ - Assessment of Roundabout Capacity and DelaY

^۲ - ROundabout DELay

۲-۱-۳- روش تحلیلی (استرالیایی)

در این روش، ظرفیت میدان با استفاده از رویکرد سنتی پذیرش فاصله زمانی، محاسبه می‌شود. این کار مشابه فرآیند تشریح شده در HCM برای تحلیل تقاطعات TWSC، می‌باشد. در این مدل فرض بر این است که رانندگان برای ورود به میدان باید فاصله زمانی گپ بحرانی میان جریان گردشی را، یافت کنند. هر گاه این فاصله زمانی گپ بیشتر شود، آنگاه ممکن است بیش از یک وسیله نقلیه بتواند با فاصله عبور زمانی متواالی، که به آن زمان تعقیب می‌گویند، وارد محوطه گردش میدان بشود. بر اساس فرمول، ظرفیت هر رویکرد تابعی از جریان گردشی، فاصله زمانی بحرانی و زمان تعقیب محاسبه می‌شود [۹]. از آنجا که این مدل خصوصیات رفتاری رانندگان را مستقیماً در نظر می‌گیرد، می‌توان با انتخاب مقادیر مناسب محل، آن را برای شرایط خاص اختصاصی نمود [۱۰]. بسته نرم‌افزاری SIDRA (وسیله کمک به طراحی و تحقیق در مورد تقاطعات چراغدار و بدون چراغ^۱)، برای پیش‌بینی عملکرد میدان با بکارگیری اصول روش پذیرش فاصله زمانی، مرسوم می‌باشد [۹].

۲-۳- مدل‌های ارزیابی عملکرد میدان

در اینجا، روش‌های کتاب راهنمای ظرفیت راه (HCM) و کشور استرالیا، جهت تحلیل عملکرد میدان مدرن بیان می‌شود:

۱-۲-۳- روش HCM

در روش HCM ، عملکرد میدانها برای دو نوع میدان تک خطه و چند خطه به تفکیک بررسی شده است. میدان تک خطه به میدانی گفته می‌شود که حداقل یک خط برای حرکت‌های چرخشی آن در نظر گرفته شده است. میدان چند خطه بیش از یک خط برای مسیر گردش و حداقل در یکی از ورودی‌هایش دارد [۱۰]. تعیین سرفاصله مکانی و زمانی برای سیستم‌های چند خطه پیچیده‌تر از سیستم‌های تکخطه است. اگر میدانی بهدرستی به صورت چند خطه عمل کند، سرفاصله زمانی و مکانی توسط رانندگانی در حال ورود برای خطهای درونی و بیرونی با هم دیده می‌شود. رانندگانی که قصد ورود به میدان را دارد، باید احتیاط کند. این امر بهدلیل عدم اطمینان رانندگان در حال گردش برای انتخاب خط عبور درونی یا بیرونی برای گردش است. بهدلیل عدم اطمینان در انتخاب خط مسیر گردش، بررسی رفتار پذیرش سر فاصله زمانی از طریق مدل ساده گپ قابل قبول مشکل و ناقص است و این امر استفاده از مدل‌های رگرسیونی را توجیه می‌کند. باید توجه داشت روابط ارائه شده برای میدان‌های چند خطه در HCM، تنها برای حالت‌هایی که تعداد خطوط گردشی دو تا باشد، قابل استفاده است [۱۰].

۱-۲-۳- مفهوم ظرفیت میدان

^۱ - Signalized & unsignalized Intersection Design and Research Aid

ظرفیت هر ورودی به میدان مراکزیم نرخ تردی است که به طور معقولانه انتظار می‌رود و سایل نقیه تحت شرایط ترافیکی و هندسی معمول، در طول دوره‌های زمانی مشخص وارد میدان شوند. ظرفیت هر ورودی به صورت تابعی از ترافیک مسیر گردشی و خصوصیات هندسی میدان بیان می‌شود [۸].

جهت محاسبه ظرفیت هر رویکرد میدان مراحل زیر وجود دارد [۱۰]:

- ۱- تبدیل جریان ترافیکی اندازه‌گیری شده به معادل سواری ساعت اوج.
- ۲- تعیین جریان های ورودی و تداخلی برای هر دسترسی. (برای دسترسی‌های چند خطه با ارزیابی جریان، خط بحرانی دسترسی را مشخص می‌کنیم).
- ۳- محاسبه بیشترین حجم ترافیک ورودی با استفاده از مدل مناسب. (برای میادین دو خطه، برای خط بحرانی محاسبه می‌گردد).
- ۴- محاسبه معیارهای عملکردی برای هر خط ورودی.

۱-۲-۳ - آنالیز عملکرد

به طور عمد سه عامل برای بررسی عملکرد میدان‌های طراحی شده به کار می‌رود: درجه اشباع، تأخیر و طول صفحه. هر کدام از این عوامل به تنهایی عملکرد و کیفیت میدان را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. بنابراین تخمین عوامل فوق در مرحله طراحی میدان‌ها اهمیت بسزایی دارد. در تمامی موارد بالا تخمین و برآورد ظرفیت باید قبل از محاسبات عملکرد میدان انجام شود [۸].

۱-۲-۳ - معادل سازی جریان ترافیکی

معادل سازی جریان ترافیک به حجم معادل سواری، بر طبق جدول ۱ است [۸].

جدول ۱ : ضرایب معادل سواری

نوع وسیله	معادل اتومبیل سواری
اتومبیل سواری	۱
اتوبوس یا کامیون منفرد	۱/۵
کامیون با تریلر	۲
دوچرخه یا موتورسیکلت	۰/۵

۱-۲-۳ - محاسبه جریان های ورودی و تداخلی

حجم ورودی به آسانی از طریق جمع احجام گردش به چپ، مستقیم و گردش به راست هر باند ورودی به دست می‌آید. حجم تداخلی برای هر ورودی، مجموع وسایل نقلیه‌ای است که از مسیرهای مختلف از مقابل آن ورودی می‌گذرند. معادلات بیان شده در شکل ۴، برای محاسبه حجم تداخلی بکار می‌رود [۸].

شکل ۴: معادلات محاسبه جریان تداخلی هر دسترسی

۱-۲-۳-۵- ظرفیت خط بحرانی برای میادین چند خطه
رابطه زیر مقدار ظرفیت بحرانی را بر حسب جریان تداخلی نشان می دهد.

$$(1) \quad \text{رابطه} \quad C_{Critical} = 1230 \times e^{-0.0009v_c}$$

که در آن $C_{Critical}$ ، مقدار ظرفیت خط بحرانی در یک دسترسی بر حسب وسیله نقلیه بر ساعت است. v_c جریان تداخلی مربوط به همان خط ورودی بحرانی می باشد. شکل ۵ رابطه بین جریان ورودی و تداخلی را برای میادین تک خطه و دو خطه نشان می دهد [۱۰].

شکل ۵: معادلات محاسبه جریان تداخلی هر دسترسی

مدل ارائه شده برای ظرفیت در میادین چند خطه، رابطه ای رگرسیونی است که ضرایب ثابت آن را می توان کالیبره کرد [۱۰].

ظرفیت بقیه خطوط غیر بحرانی، مشابه ظرفیت خط بحرانی در نظر گرفته می شود. این فرض برای میادین با خطوط گردشی عرض محافظه کار آن است یعنی وسائل نقلیه موجود در خطوط بیرونی راحتتر به وسائل نقلیه در خطوط داخلی که تداخلی با آن ندارند، نزدیک می شوند [۱۰].

۱-۲-۶- درجه اشباع (V/C)

درجه اشباع نسبت تقاضا برای ورود به میدان به میزان ظرفیت ورودی میدان می‌باشد. این میزان به نحوه طراحی میدان ارتباط دارد. باید توجه داشت که برای میدان چند خطه درجه اشباع برای خط بحرانی هر ورودی محاسبه گردد [۱۰].

۷-۱-۲-۳- تأخیر

تأخیر پارامتر استانداردی است که برای اندازه‌گیری عملکرد تقاطع‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. در HCM از پارامتر تأخیر به عنوان اصلی‌ترین پارامتر و معیار اندازه‌گیری برای تقاطعات چراغ‌دار و بدون چراغ و میادین استفاده شده است و با توجه به آن، میزان سطح سرویس تقاطعات تعیین می‌شود. تأخیر محاسبه شده در HCM شامل تأخیر کنترل نیز می‌شود. تأخیر کنترل مدت زمانی است که راننده در صفحه ایستاده و منتظر می‌ماند تا گپ قابل قبول را پیدا کرده و وارد چرخه میدان شود. فرمول زیر برای محاسبه تأخیر در میدانها کاربرد دارد [۸ و ۱۰].

$$d = \frac{3600}{c} + 900T \left[\frac{v}{c} - 1 + \sqrt{\left(\frac{v}{c} - 1 \right)^2 + \frac{\left(\frac{3600}{c} \right) v}{450T}} \right] \quad (\text{رابطه } 2)$$

که در آن، d : تأخیر (sec/veh)؛ v : نرخ جریان در خط مورد نظر (veh/h)؛ c : ظرفیت (veh/h) و T : دوره تحلیل بر حسب ساعت. رابطه فوق برای حالت‌هایی که تقاضای ترافیکی از ظرفیت میدان کمتر است، قابل استفاده می‌باشد. در صورتی که میزان درجه اشباع از $0/9$ بیشتر شود، میانگین تأخیر به شدت تحت تاثیر طول دوره تحلیل خواهد بود [۱۰].

۷-۱-۲-۴- طول صف

در HCM طول صف برای هر خط در هر دسترسی از رابطه زیر بدست می‌آید :

$$Q_{95} = 900T \left[\frac{v}{c} - 1 + \sqrt{\left(1 - \frac{v}{c} \right)^2 + \frac{\left(\frac{3600}{c} \right) \left(\frac{v}{c} \right)}{150T}} \right] \left(\frac{c}{3600} \right) \quad (\text{رابطه } 3)$$

که در آن، Q_{95} : میزان صف با 95 درصد اطمینان veh؛ v : نرخ جریان خط عبور مورد نظر (veh/hr)؛ c : ظرفیت خط عبور مورد نظر (veh/hr) و T : دوره تحلیل (بر حسب ساعت) می‌باشد.

۷-۱-۲-۵- سطح سرویس

سطح سرویس برای میادین با محاسبه تأخیر برای هر خط ورودی به دست می‌آید. جدول ۲ رابطه بین میزان تأخیر و سطح سرویس هر خط دسترسی را بیان می‌کند [۲]. در حقیقت سطح سرویس برای کل میدان تعریف نمی‌شود.

جدول ۲ : رابطه سطح سرویس و میزان تأخیر در میدان‌ها

سطح سرویس	تأخير کنترلی متوسط
A	۱۰..
B	۱۵ - ۱۰ <
C	۲۵ - ۱۵ <
D	۳۵ - ۲۵ <
E	۵۰ - ۳۵ <
F	۵۰ <

۲-۲-۳- روش کشور استرالیا

در روش استرالیایی از تئوری فاصله زمانی قابل قبول برای تعیین ظرفیت میدان استفاده می‌شود [۴]. از مزایای استفاده از این روش اینست که اولاً بمسادگی می‌توان پارامترهای مورد استفاده را تعریفکرد و ثانیاً بر اساس منطق، ظرفیت ارزیابی می‌شود.

۱-۲-۲-۳- ظرفیت

تائز در سال ۱۹۶۲ تأخیر را در تقاطع آنالیز کرد و فرض کرد رسیدن جریان اصلی و فرعی به تقاطع به صورت تصادفی است. فرمول تائز به صورت زیر است [۵] :

$$(4) \quad \text{رابطه} \quad q_e = \frac{q_c(1 - \Delta q_c)e^{q_c(T-\Delta)}}{1 - e^{-q_cT_0}}$$

که در آن، q_e : ظرفیت ورودی veh/sec؛ q_c : جریان چرخشی veh/sec؛ T : سرفاصله زمانی بحرانی (ثانیه)؛ T_0 : زمان تعقیب (ثانیه) و Δ : مینیمم سرفاصله زمانی (ثانیه)، می‌باشد.

همچنین تائز فرض کرد T_0 ثابت هستند و توزیع سرفاصله زمانی برای جریان غالب، تصادفی است و در نهایت فرمول ظرفیت را به صورت زیر ارائه کرد [۵] :

$$(5) \quad \text{رابطه} \quad Q_e = \frac{3600(1 - \theta)q_c e^{-\lambda(T-\Delta)}}{1 - e^{-\lambda T_0}}$$

که در آن، Q_e : ظرفیت ورودی veh/h؛ q_e : مینیمم سرفاصله زمانی (برای مسیرگردشی چند خطه ۱ ثانیه و برای تک خطه ۲ ثانیه است)؛ T : سرفاصله زمانی بحرانی؛ T_0 : زمان تعقیب، $\lambda = \frac{(1-\theta)q_c}{1 - \Delta q_c}$ و θ : درصد وسایل نقلیه‌ای که به صورت گروهی حرکت می‌کنند.

تراتبک معادلات جدیدی را برای محاسبه سرفاصله زمانی بحرانی و زمان تعقیب ارائه داد [۴]. فرمول زمان تعقیب در جریان بحرانی به صورت زیر است:

$$(6) \quad \text{رابطه} \quad T_{0dom} = 3.37 - 0.000394Q_c - 0.0208D_i + 0.0000889D_i^2 - 0.395n_e + 0.388n_c$$

که در آن، Q_c : جریان چرخشی veh/h ؛ D_i : قطر دایره محاطی یا بزرگترین قطری که از داخل میدان کشیده می‌شود (m)؛ n_e : تعداد خطوط ورودی و n_c : تعداد خطوط چرخشی می‌باشد.
فرمول زمان تعقیب در جریان غیر بحرانی نیز به صورت زیر است :

$$T_{0sub} = 2.149 + 0.5135 T_{0dom} \frac{Q_{dom}}{Q_{sub}} - 0.8735 \frac{Q_{dom}}{Q_{sub}} \quad (رابطه ۷)$$

که در آن، Q_{dom} : جریان ورودی بحرانی و Q_{sub} : جریان ورودی غیر بحرانی می‌باشد.

فرمول سر فاصله زمانی بحرانی :

$$\frac{T}{T_0} = 3.6135 - .0003137 Q_c - 0.3390 e_e - 0.2775 n_c \quad (رابطه ۸)$$

که در آن، e_e : متوسط عرض خط ورودی می‌باشد.
جداول ۳ و ۴ مقادیر محاسبه شده در روش استرالیا برای جریان بحرانی و غیر بحرانی، داده است [۴].

جدول ۳ : متوسط سرفاصله زمانی

جریان مسیر چرخشی	عرض مسیر چرخشی				
	کوچکتر از ۱۰ متر		بزرگتر یا مساوی ۱۰ متر		
	تعداد خط عبور مؤثر	فاصله عبور زمانی (ثانیه)	تعداد خط عبور مؤثر	فاصله عبور زمانی (ثانیه)	
۱۰۰۰ > veh/h	۱	۲	۲	۱	
۱۰۰۰ < veh/h	۱ (یا ۲)	۲ (یا ۱)	۲	۱	

جدول ۴ : نسبت وسائل نقلیه‌ای که با هم حرکت می‌کنند

تعداد خط عبور مؤثر در مسیر چرخشی	یک	بیشتر از یک
متوسط فاصله عبور زمانی میان وسائل نقلیه گروهی (ثانیه)	۲/۰	۱/۰
جریان مسیر چرخشی (veh/h)	۰/۲۵۰	۰/۲۵۰

۳۰۰	۰/۳۷۵	۰/۳۱۳
۶۰۰	۰/۵۰۰	۰/۳۷۵
۹۰۰	۰/۶۲۵	۰/۴۳۸
۱۲۰۰	۰/۷۵۰	۰/۵۰۰
۱۵۰۰	۰/۸۷۵	۰/۵۶۳
۱۸۰۰	۱/۰۰۰	۰/۶۲۵
۲۰۰۰		۰/۶۶۷
۲۲۰۰		۰/۷۰۸
۲۴۰۰		۰/۷۵۰
۲۶۰۰		۰/۷۹۲

۲-۲-۲-۳-تأخير

دو نوع تأخیر در میدان وجود دارد، یکی تأخیر صف و دیگری تأخیر هندسی؛ دو فرمولی که برای محاسبه تأخیرها در روش انگلیسی و استرالیایی استفاده می‌شود، در زیر آمده است [۴]: پایه فرمول تأخیر صف در روش استرالیا، براساس معادله تأخیر تائز است که توسط اکسلیک و تراتبک، اصلاح شد:

$$(9) \quad \text{رابطه} \quad D = D_{\min} + 900 \left[Z + \sqrt{Z^2 + \frac{8kx}{Q_e H}} \right]$$

$$(10) \quad \text{رابطه} \quad D_{\min} = e^{Q_c(T-\Delta)} - T - \frac{1}{Q_c} - \frac{\Delta^2 Q_c}{2}$$

که در آن، k : پارامتر تأخیر $\frac{D_{\min} Q_c}{3600}$ ؛ x : (ظرفیت ورودی/جريان ورودی)؛ Q_c : ظرفیت خط ورودی H : پریود جريان در ساعت و $Z = x - 1$ می‌باشد. تعاريف لازم برای تعیین تأخیر هندسی در شکل ۶ نشان داده شده است.

شکل ۶: پارامتر های مؤثر در تأخیر هندسی

متوسط تأخیر هندسی از رابطه زیر محاسبه می شود :

(۱۱)

(رابطه)

$$D_G = P_S D_S + (1 - P_S) D_u$$

که در آن، P_s = نسبت وسائل نقلیه متوقف؛ D_s = تأخیر هندسی ناشی از وسائل نقلیه متوقف و D_u = تأخیر هندسی ناشی از وسائل نقلیه ای که نیاز به توقف ندارند.

با شبیه سازی سر فاصله زمانی قابل قبول به دست می آید (در نمودار های شکل ۷ آمده است).

شکل ۷: نسبت وسائل نقلیه متوقف برای میدان های تک خطه و چندخطه

۳-۳-۳ - اینمی

اولین نتیجه کاهش سرعت تحمیل شده به واسطه میدانی، افزایش اینمی است. کاهش تعداد نقاط برخورد، فاکتور ممتاز کننده دیگری در مقایسه با تقاطعات متدائل، می باشد (شکل ۸).

شکل ۸: نقاط تداخل بالقوه در میدان و تقاطع سنتی

مدلهای تصادفات در میدان به صورت تابعی از پارامترهای: ترافیک ورودی، ترافیک گردشی و خصوصیات هندسی مثل منحنی مسیر ورودی، عرض مسیر ورودی، عرض مسیر گردشی و قطر مرکزی، تهیه شده‌اند. این مدلها، بر مبنای انواع تصادفات در رویکردهای ورودی فرضی، طبقه‌بندی می‌شوند. بارد در سال ۱۹۹۷ مدل تصادف زیر را برای میادین ارائه کرد [۹]:

(۱۲) (رابطه)

$$A = kQ^a \text{ (or } Q_e^\alpha Q_c^\beta \text{)} \exp(\sum b_i X_i)$$

که در آن، A : تعداد تصادفات (منجر به مرگ و منجر به جرح) در هر شاخة ورودی به میدان؛ k : ضریب تخمینی که به وسیله تحلیل رگرسیون تعیین می‌شود؛ α, β : ضریب تخمینی که برابر با جریان‌های ترافیکی است؛ Q : ADT ورودیها * ADT گردشی‌ها؛ Q_e : ADT گردشی‌ها و $b_i X_i$: متغیرهای هندسی (X_i) و ضرایب تخمینی آنها (b_i).

شکل ۹، یک مثال را برای مدل‌های تصادف نشان می‌دهد. این شکل صحت اینمی بیشتر میادین را نسبت تقاطعات چراغدار تأیید می‌کند. بیشترین اجزای طرح هندسی که اینمی میادین نسبت به آنها حساس است، عرض ورودی و عرض گردشی، می‌باشد. هر گاه قسمت ورودی و گردشی عریض‌تر شود، از یک طرف سبب افزایش ظرفیت می‌شود و از طرف دیگر افزایش احتمال تعداد تصادفات را در پی خواهد داشت. به خاطر داشته باشیم که معمولاً ظرفیت با اینمی در تضاد هستند.

شکل ۹: مثالهایی برای مدل‌های تصادف در میدان و تقاطع چراغدار

۴- برنامه‌های کامپیوتري [۹]

از آنجا که طراحی میدان مدرن نسبتاً جدید است، برنامه‌های کامپیوتري بسیار کمی جهت تحلیل میدانها وجود دارد. بعضی از محیوبترین این برنامه‌ها عبارتند از: SIDRA، ARCADY، RODEL، HCM و GIRABASE، KREISEL از بین این برنامه‌ها SIDRA متدائلتر از بقیه می‌باشد.

SIDRA - ۱-۴

بسته نرمافزاری SIDRA توسط بخش تحقیقات حمل و نقل ARRIB در استرالیا تهیه شده است و هدف از ارائه آن، کمک به طراحی و ارزیابی انواع تقاطعات چراغدار، میدانها، تقاطعات با ایست کنترل شده در دو جهت، تقاطعات با ایست کنترل شده در همه جهات و تقاطعات با تابلوی احتیاط کنترل شده، می‌باشد. تحقیقات اخیر استرالیایی‌ها نشان می‌دهد که اگر بیش از یک خط عبور در ورودی باشد، آنگاه جریان ترافیک بین خطوط متفاوت است. خط عبوری که بیشترین جریان را دارد به جریان غالب و سایر خطوط عبور به جریانهای زیر غالب معروفند.

پارامترهای پذیرش فاصله عبور جهت موارد زیر محاسبه می‌شوند:

- ۱- زمان تعقیب در جریان غالب تابعی از جریان گردشی و قطر دایره می‌باشد.
- ۲- زمان تعقیب در جریان زیر غالب تابعی از نسبت جریانهای بین خطوط عبور و زمان تعقیب در جریان غالب در نظر گرفته شده است.
- ۳- فاصله زمانی بحرانی تابعی از زمان تعقیب، جریان اصلی، تعداد خطوط عبور گردشی مؤثر و عرض خطوط عبور ورودی، می‌باشد.

تمام تخمینهای مربوط به ظرفیت، بر اساس مدل پذیرش فاصله زمانی مناسب می‌باشد. SIDRA ظرفیت هر رویکرد را به طور جداگانه محاسبه می‌کند. این روش ظرفیت از دست رفته ناشی از خط عبور تحت کاربری و اختصاص بیشترین درجه اشباع را در هر حرکت خط عبور، اجازه می‌دهد. SIDRA به یک سری اطلاعات میدانی نیاز دارد از جمله: تعداد ورودیها، تعداد خطوط عبوری در ناحیه گردشی، قطر جزیره مرکزی و عرض راه گردشی. در هر مورد هم مقادیر پیش فرض، پیشنهاد شده است.

یک پارامتر که اهمیت ویژه‌ای دارد، نسبت ظرفیت میدانی است. مقدار پیش فرض، 85% ظرفیت می‌باشد (یعنی $C = 0.85/V$). SIDRA با مدرک نشان می‌دهد که میدانی که عملکرد آنها نزدیک به ظرفیت است، نسبت به تقاطع با چراغ کمتر قابل پیش بینی هستند؛ دلیل آن اینست که کنترلهای با چراغ راهنمایی بیشتر حالت قطعی دارند و کمتر به رفتار راننده‌ها بستگی پیدا می‌کنند. بنابراین تحلیل میدانین نسبت ظرفیت بالاتر، دقت بیشتری را می‌طلبد.

مفهوم تأخیر هندسی به تأخیر صفات اضافه شده است. تأخیر هندسی، تأخیری است که راننده با کمتر کردن سرعت نسبت به سرعت رویکرد در زمان ورود به میدان، آنرا تجربه می‌کند. SIDRA گزینه‌ای را برای لحاظ یا عدم لحاظ تأخیر هندسی در محاسبات، در نظر گرفته است. مطابق اصول فنی، یک تأخیر که شامل تأخیر هندسی باشد، ارزیابی واقعی بهتری از عملکرد میدان می‌دهد.

RODEL - ۲-۴

RODEL یک برنامه محاوره‌ای است که به منظور ارزیابی و طراحی میادین در انگلستان تهیه شده است. RODEL برنای مدل تجربی کیمبر پایه‌گذاری شده است که این مدل در آزمایشگاه تحقیقات راه و حمل و نقل انگلستان به دست آمد. مدل‌های تجربی ظرفیت معمولاً به پارامترهای هندسی مربوط می‌شود. در برنامه RODEL، داده‌های ورودی و خروجی‌ها، بهطور همزمان در یک صفحه نمایش داده می‌شوند. در این برنامه، دو فاز اصلی عملکردی وجود دارد. در فاز اول کاربر یک پارامتر هدف را برای موارد تأخیر متوسط، بیشترین تأخیر، بیشترین صفت و بیشترین نسبت V/C تعیین می‌کند. سپس RODEL چندین مجموعه از ورودی‌های هندسی برای هر رویکرد بر مبنای داده‌های معلوم، تولید می‌کند. در فاز دوم، با استفاده از مقادیر مشخص شده طرح هندسی و ویژگی‌های ترافیکی، به ارزیابی عملکرد میدان پرداخته می‌شود.

ARCADY - ۳-۴

ARCADY یک برنامه تحلیل میادین تهیه شده در انگلستان است که زمینه تئوری آن مشابه RODEL می‌باشد. این برنامه نیز بر طبق مدل کیمبر می‌باشد. مدل کیمبر بر اساس قانون حق تقدم برای وسایل نقلیه در حال گردش است؛ کیمber از این ایده استفاده کرده است که طرح هندسی ورودی بر ظرفیت تاثیر می‌گذارد و با معادلات چندین پارامتر مشخص میدانی، رابطه دارد. همچنین کیمber در مدل خود فرض کرده است که بین جریان گردشی و بیشترین جریان ورودی رابطه خطی وجود دارد. از آنجا که نرم‌افزارهای ARCADY و RODEL، مطابق یک اصول فنی عمل می‌کنند، هر دوی آنها به یک سری اطلاعات ورودی مشابه، نیاز دارند که عبارتند از: عرض ورودی، قطر جزیره مرکزی، طول قسمت پهن شدگی، عرض راه نزدیک شونده به میدان، شعاع ورودی و زاویه ورودی. همچنین مشابه RODEL، ARCADY نیز بر مبنای مفهوم سطح اطمینان کار می‌کند؛ ولی فرق اصلی آنها اینست که سطح اطمینان برای RODEL بهوسیله کاربر تعیین می‌شود در حالیکه در مدل ARCADY، مقدار ۵۰٪ برای آن در نظر گرفته شده است.

KREISEL - ۴-۴

این برنامه در آلمان تهیه شده است و در آن بسیاری گزینه وجود دارد که باید توسط کاربر تعیین شوند تا برنامه بتواند تمامی طرح‌های ممکن در استرالیا و اروپا را پوشش دهد. KREISEL از روش‌های مختلف، میانگین ظرفیت را ارائه می‌دهد و همچنین با استفاده از این نرم‌افزار می‌توان روش‌های مختلف را با هم مقایسه نمود.

GIRABASE-۵-۴

این برنامه بر اساس روش فرانسه می‌باشد. در این برنامه پیش‌بینی ظرفیت، تأخیر و صفت بر اساس رگرسیون می‌باشد. این برنامه نسبت به پارامترهای هندسی حساس است و نهایتاً میانگین مقادیر را ارائه می‌دهد.

HCS (HCM SOFTWARE)-۶-۴

این برنامه تنها ظرفیت را که بر مبنای احجام گردشی است، تخمین می‌زند. انتخاب اختیاری پارامتر فاصله زمانی قابل قبول جهت تخمین ظرفیت، این امکان را فراهم می‌کند که هم به دلخواه و هم در صورت نیاز یک برآورد محافظه‌کارانه داشته باشیم.

۵- جمع‌بندی

تحقیقات نشان داده است که بسیاری از مزیتهای میادین مدرن به‌سبب مسائل اینمی و کاهش تأخیر، حاصل می‌شود. بنابراین پیشنهاد می‌شود که میادین به‌عنوان یک گزینه جایگزین برای تقاطعاتی که نرخ تصادف بالایی دارند و یا تأخیر در آنها زیاد است، در نظر گرفته شود. به منظور ارزیابی گزینه‌های مختلف طراحی با فاکتورهای مختلف ترافیکی و نهایتاً پیشنهاد طرحهای مؤثر و بهموقع، ضروری است که تحلیلگر و طراح از ابزارهای مفید و مؤثر استفاده بکند. زمانیکه اثر متقابل بین اجزایی طراحی خیلی پیچیده باشد، مثل طراحی یک میدان، یکی از مؤثرترین شیوه‌ها استفاده از مهارت‌های شبیه‌سازی می‌باشد؛ لذا پیشنهاد می‌شود که ابزار شبیه‌سازی ارزیابی جهت املکرد میادین موجود و یا مقایسه میادین مدرن با سایر تقاطعات سنتی، تهیه شود. برنامه‌های شبیه‌سازی باید رفتار راننده را در نظر بگیرد تا فرآیند پذیرش فاصله زمانی قابل قبول توسط راننده را پوشش دهد. پیشتر گفته شد که دو روش کلی جهت تحلیل ظرفیت میادین، یکی روش تجربی و دیگری روش تحلیلی است؛ یکی از مزایای اصلی روش‌های تجربی، گسترش روابط میان خصوصیات طرح هندسی و عملکرد میدان می‌باشد. این روابط عموماً از طریق رگرسیون به‌دست می‌آیند. بر اساس روش تجربی و با آمارگیریهای فراوان می‌توان روش مناسبی برای ارزیابی میادین در ایران ارائه کرد؛ لیکن در حال حاضر، با توجه به کمبود اطلاعات میدانی در ایران، پیشنهاد می‌شود که از روش‌های تحلیلی استفاده کنیم؛ روش‌های تحلیلی به دلیل مبنای ریاضی قابلیت استفاده در مکانهای مختلف را دارند.

۶- مراجع

- [1] National Research Council, Transportation Research Board, Highway Capacity Manual, Washington, D.C., 2000.
- [2] American Association of State Highway and Transportation Officials, A Policy on Geometric Design of Highways and Streets, Washington, D.C. 2001.
- [3] US Department of Transportation, Federal Highway Administration, Traffic Control Devices Handbook, 1983.
- [4] AUSTROADS Guide to Traffic Engineering Practice – part 6: Roundabouts, Australia, 1993.
- [5] Florida Department of Transportation, Florida Roundabout Guide, 1996
- [6] Sisipiku P. Virginia and Heung-Un oh Evaluation of Roundabout Performance Using SIDRA, Journal of Transportation Engineering, March/April 2001.

- [7] Akcelik, R., Lane-by-lane modeling of unequal lane use and flares at roundabouts and signalized intersections: The SIDRA solution, *Traffic Engrg & Control*, London, 38(7/8), 1997.
- [8] Federal Highway Administration, *Roundabout: An Information Guide*, Report RD-00-067, June 2000.
- [9] Mohamed A., Roundabouts Design Modeling and simulation, Department of Civil & Environmental Engineering University of Central Florida, March 2001.
- [10] National Research Council, Transportation Research Board, *Highway Capacity Manual*. Special Report 209, Washington, DC, July 2005 (draft).